

Тафриқадан ҳазир бўлиш

11:30 / 21 февраль 673

عْلَمَنْهُ يَبْأَنْ عَلَيْهِ صَرْدَرْزِيٌّ
عَلَيْهِ لَعْنَةٌ يَبْنُ لَعْنَةٍ
وَسَلْمَانْ مَلَاقِيٌّ نَمَّرَافِقَ
جَمَّاعَةٌ شَرْبَسَةٌ خَلْدَقَفَ
وَسَلْمَانْ مَلَسِلَةٌ قَبْرَ

Абу Зар розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Ким жамоатдан бир қарич узоқлашса, бўйнидан Ислом бўйинбоғини ечган бўлади**», дедилар».

Шарҳ: Бошқача айтиладиган бўлса, бу иборанинг маъноси Исломдан чиқади, деганидир. Шунинг учун мусулмонлар оммасидан четга чиқмаслик лозим.

هُللا ئىلص يبّنلار نَعْ وَ
 فْيَك» بِلَا قَمَلَسَ وَهُوَ لَعَ
 يَدْعَبْ نَمْ مَمْيَأْ وَمُتْنَأْ
 «ءِيَفْلَا آدَهَبَ نُورْثُأْتُسَي
 كَثَعَبْ يَذْلَا وَنَذِإْ تْلُقْ
 ئَلَعَ يَفْيَسْ عَضَأْ قَحْلَابْ
 ئَتَحَهَبْ بُرْضَأْ مُثَيْقَتَأْع
 ئَلَعَ كُلُدَأْ آلَوَأْ» بِلَا قَهَلَأْ
 ئَتَحُرْبَصَتْ كَلَذْ نَمْ رِيَخْ
 ئَهَالَّتْلَاهَهَ ئَوَرْ . «يَنَأْقَلَتْ
 دُوا دُوبَا

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам: «Сизлар мендан кейин келиб,
 мана бу ўлжани ўзлариники қилиб оладиган имомларга қандоқ
 муносабатда бўласизлар?» дедилар. «Сизни ҳақ ила юборган Зот ила
 қасам, қиличимни елкамга олиб, сизга етишгунимча у билан жанг
 қиласайми?» дедим. У зот: «Сенга бундан ҳам яхши нарсани айтайми?

Менга етишгуниңча сабр қиласан», дедилар».

Ушбу уч ҳадисни Абу Довуд ривоят қилган.

Шарх: Бундан давлат мол-мулкини ўзиники қилиб олған ҳукмдорларга қарши қурол күтариб, жанжал қилгандан кўра сабр қилиш афзаллиги келиб чиқади.

وَنْعُهُلْلَا يَضْرُمْعَبَطَخَ وَ
أَهْيَا :لَاقَفَهَيْبَاجْلَابَ
مُكْيِفُتْمُقْ يَنْسِانَلَا
يَلَصَهْلَلْلُوسَرَمَأَقَمَكَ
أَنِفَمَلَسَوَهْيَلَعُهُلْلَا
يَبَاجْصَأَبْمُكِي صُوَا» :لَاقَفَ
مُثْمَهْنُولَيَنِيذَلَامُثَ
وُشْفَيَمُثْمَهْنُولَيَنِيذَلَ
لُجَرَلَافَلْحَيَيْتَحُبَذَلَلَ
دَهْشَيَوْفَلْحَتْسُيَالَوَ
الَّا أَدَهْشَتْسُيَالَوْدِهَشَلَ

نَأْلَكْ أَلِإِةً أَرْمَابْ لُجَرْ نَوْلْخَي
مُكْبِي لَعْ نَأْطَيْشَلَا مُهَّتِلَأَث
قُرْفُلَا وْمُكْبِي إِوْهَعْ أَمْجَلَاب
وْهَوْ دِحْ أَوْلَاعْ مَنَأْطَيْشَلَا نِإِف
دَارْأَنَمْ دَعْ بَأْنَيْنْتِلَانَم
مَزْلَيْلَفْ نَجَلَا هَحُوبْ حُب
هَتَنَسَحْ هَتَرَسْ نَمْ دَعْ أَمْجَلَا^۹
مُكْلَذَفْ هَتَئِيْسْ هَتَءَاسَو
نَمْؤْمَلَا^{۱۰}

Умар розияллоху анху Жобияда хутба қилиб, шундай деди: «Эй одамлар! Мен ҳозир орангизда турғандек, Расууллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам ҳам бизнинг орамизда туриб, шундай деганлар: «**Сизларга асҳобларимни, сўнг улардан кейингиларни васият қиласман. Кейин ёлғон тарқайди, ниҳоят, бир кишидан қасам талаб қилинмаса ҳам қасам ичадиган, гувоҳлик талаб қилинмаса ҳам гувоҳлик берадиган замон келади. Огоҳ бўлинглар!** Эркак билан (номаҳрам) аёл холи қолса, учинчилари шайтон бўлади. Жамоатни маҳкам тутинглар, тафриқадан ҳазир бўлинглар. Шайтон ёлғиз киши биландир, у икки кишидан узоқроқ бўлади. Ким жаннатнинг қоқ ўртасини истаса, жамоатни маҳкам тутсин. Ким яхшиликларидан хурсанд бўлса, ёмонликларидан маҳзун бўлса, ана ўша ҳақиқий мўминдир».

Шарх: Бу ерда ҳам мусулмонларни динни маҳкам тутган оммадан, жамоадан ажрамасликка тарғиб қилиш бор.

هُلْلَالِيْلَصِّيْبَنْلَلَلِيْقَوْ
نَأَكْنِإِتْيَأَرَا : مَلَسَوْهَيَلَعْ
أَنْقَحْ أَنْوَعَنْمَيْءَارَمُأَنْيَلَعْ
لَأَقَفْ مُهَقَّحْ أَنْوَلَسَيَوْ
أَمْنِإِفْ أُوعِي طَأْوَأُوعَمْسَا«
أَمْمُكْيَلَعْ وَأَوْلَمُحْ أَمْمُهَيَلَعْ
يِذْمَرْتَلَا أَمْهَأَوْرَ .»مُتْلَمُحْ

Набий соллаллоху алайҳи васалламга:

«Тепамизга ҳаққимизни бермайдиган, лекин биздан ҳаққини сўрайдиган амирлар келса нима қилайлик?» дейишди. У зот: «**Қулоқ солиб, итоат қилинглар. Уларга ўзининг гуноҳи, сизларга ўзингизнинг гуноҳингиз**», дедилар».

Иккисини Термизий ривоят қилган.

Шарх: Бунда мусулмонлар орасида фитна чиқиб, уларнинг бошига катта мусибатлар тушишига сабаб бўлмаслик кўзда тутилган.

«Фитналар ва Қиёмат аломатлари» китобидан